Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Silivestru Ecaterina
Dosarul nr. 2rc-155/25 (2-25084420-02-2rc-23072025)

D E C I Z I E

22 septembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele completului, judecătorul: Arhip Valeriu
Judecătorii: Corlăteanu Diana și Ghedrovici Nicolae

soluționând fără citarea părților, recursul declarat de către Î.C.S. „Cedacri International" S.R.L. prin intermediul reprezentantului său, avocatul Efrim Oleg, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 iunie 2025, prin care a fost respinsă cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Î.C.S. „Cedacri International" S.R.L. către „Prime Store" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei scadente și a dobânzii de întârziere,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 11 iunie 2025, Î.C.S. „Cedacri International" S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Prime Store" S.R.L. privind încasarea datoriei de bază scadente în sumă de 332 050 lei, dobânzii de întârziere în cuantum de 2 308,89 lei, a taxei de stat și a taxei de timbru în sumă de 10 780,74 lei.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, reclamanta Î.C.S. „Cedacri International" S.R.L. a solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub forma instituirii sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile, precum și asupra mijloacelor bănești aparținând pârâtei, în limita valorii acțiunii, respectiv în cuantum de 345 139,63 lei.

În motivarea cererii a indicat că necesitatea aplicării măsurii de asigurare a acţiunii este impusă de faptul că pârâta, de la data scadenței până în prezent, nu a întreprins acţiuni pentru executarea obligaţiei de plată şi nici nu a reacţionat la notifăcările efectuate de către reclamantă, ignorând şi apelurile telefonice. Mai mult, mizând pe executarea benevolă a obligaţiei de livrare, reprezentantul reclamantei a oferit pârâtei un termen suplimentar pentru executare. Însă această notificare a rămas fără un răspuns. Astfel, pârâta a acţionat contrar bunei-credinţe.

Din aceste considerente, reclamanta are motiv să creadă că nu poate conta pe executarea obligației de plată a debitorului în viitor.

Susține că pârâta se eschivează de la onorarea obligației de restituire a sumei de bani achitate în avans. De asemenea, părţile nu au instituit o garanție reală sau personală, iar datoria şi dobânda de întârziere datorate de pârâtă se majorează zilnic, prin urmare- este iminentă temerea de neexecutare. Pârâta ar putea înstrăina bunurile sale, cu scopul de a se eschiva de la executarea obligațiilor sale contractuale față de reclamantă. Reaua-credință a pârâtei, precum şi valoarea acțiunii ar putea creea dificultăţi la executare, creând o situație în care actul judecătoresc va rămâne doar pronunțat, fără a fi susceptibil de o executare reală. Reieşind din circumstanţele cauzei, este iminent şi inevitabil riscul imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 iunie 2025 s-a respins ca neîntemeiată cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii formulată de reclamanta Î.C.S. „Cedacri International" S.R.L., în cadrul cauzei civile intentate împotriva „Prime Store" S.R.L., cu privire la încasarea datoriei scadente și a dobânzii de întârziere.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 09 iulie 2025, Î.C.S. „Cedacri International" S.R.L. prin intermediul reprezentantului său, avocatul Efrim Oleg a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 iunie 2025 solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de aplicare a măsurii de asigurare.

Argumentele recurentei:

În argumentarea cererii de recurs, Î.C.S. „Cedacri International" S.R.L. prin intermediul reprezentantului său, avocatul Efrim Oleg a invocat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond și o consideră neîntemeiată.

Evidențiază că în speță, necesitatea aplicării măsurii de asigurare a acţiunii este determinată de conduita pasivă a intimatei, care, de la data scadenţei şi până în prezent, nu a întreprins nicio acţiune în vederea executării obligației de plată. În pofida numeroaselor încercări ale recurentei de a obține un răspuns - inclusiv prin e-mailuri, scrisori expediate la sediul intimatei şi apeluri telefonice repetate - aceasta nu a oferit niciun răspuns şi nu a manifestat nicio disponibilitate de colaborare.

Consideră că această atitudine de totală indiferenţă și lipsă de comunicare dovedeşte reaua-credinţă a intimatei şi justifică temerea legitimă a recurentei că nu poate conta pe executarea obligaţiei de plată nici în viitor.

Indică că prejudiciul cauzat recurentei nu este doar substanțial (345 139,63 MDL), dar şi ireparabil, existând o temere reală ca intimata să-şi înstrăineze bunurile şi să se eschiveze de la executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti. Astfel, intimata ar putea refuza benevol executarea hotărârii şi ar putea tergiversa executarea acesteia, creând datorii.

Susține că contrar celor reținute de instanța de fond, recurenta a demonstrat prin probele administrate existenţa unei datorii certe, lichide şi exigibile, precum şi conduita de rea-credință a intimatei. Astfel, la dosar au fost anexate scrisori nereclamate şi e-mailuri rămase fără răspuns - care atestă refuzul deliberat al intimatei de a comunica şi de a-şi executa obligaţia. Această atitudine pasivă, în pofida încercărilor repetate de soluţionare amiabilă, denotă reaua-credință a debitorului și justifică în mod temeinic necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acţiunii.

Concluzionează partea recurentă că neexecutarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti ar avea ca efect încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a expediat în adresa intimatei cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă pînă la data exeminării prezentei cereri de recurs, aceasta nu a fost depusă.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 24 iunie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 09 iulie 2025 (f.d. 23-28).

Astfel, recursul declarat de Î.C.S. ,,Cedacri International” S.R.L. prin intermediul reprezentantului său, avocatul Efrim Oleg împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 iunie 2025 se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context, Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să

stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, Colegiul notează că, obiectul litigiului dedus judecății îl constituie încasarea din contul pârâtului a sumelor formate din datoria de bază și dobînda de întîrziere.

Prin cererea de asigurare, reclamanta/recurentă Î.C.S. „Cedacri International” S.R.L. a solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub forma instituirii sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile, precum și asupra mijloacelor bănești aparținând pârâtei, în limita valorii acțiunii, respectiv în cuantum de 345 139,63 lei.

La caz, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția primei instanțe privind netemeinicia cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii or, prin prisma art. 174 Cod de procedură civilă, scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă din necesitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Aderent, instanța de recurs constată că cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de Î.C.S. „Cedacri International” S.R.L. nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din Cod de procedură civilă, primei instanțe, precum și instanței de recurs, nefiindu-i prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

De altfel, prima instanță just a reținut că nu poate constitui temei pentru aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii argumentul părții-reclamante, în sens că, ar exista un pericol eminent că eventuala hotărâre judecătorească de încasare să nu poată fi executată, existând o temere reală ca intimata să-şi înstrăineze bunurile şi să se eschiveze de la executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti, or, reclamanta nu a justificat pe deplin și nu a prezentat probe suficiente întru susținerea cererii.

Prin urmare, în contextul celor relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de Î.C.S. „Cedacri International" S.R.L..

Mai mult, Completul judiciar conchide că simpla atitudine pasivă a intimatei și lipsa de reacție la demersurile recurentei nu pot constitui, prin ele însele, un temei suficient pentru aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii. În jurisprudența constantă a instanțelor naționale, precum și în practica Curții Europene a Drepturilor Omului, se statuează că măsurile asiguratorii trebuie să fie justificate prin indicii clare și obiective ale existenței unui risc real și iminent de sustragere de la executare, iar nu doar prin suspiciuni sau presupuneri ale creditorului.

Colegiul observă că recurenta nu a demonstrat, prin probe pertinente, existența unor acte de înstrăinare, ascundere sau degradare a bunurilor intimatei, care ar putea periclita executarea hotărârii. De asemenea, nu au fost prezentate date oficiale privind insolvabilitatea sau iminența stării de insolvabilitate a pârâtei, care ar justifica instituirea unui sechestru asupra bunurilor acesteia.

Totodată, aplicarea măsurilor asiguratorii, în lipsa unor argumente și probe concludente, ar afecta în mod disproporționat dreptul de proprietate al intimatei, consacrat de art. 46 din Constituția Republicii Moldova și art. 1 Protocolul nr. 1 la CEDO. Or, instituirea nejustificată a unor restricții patrimoniale poate conduce la prejudicierea neîntemeiată a pârâtei și la dezechilibrarea raportului de proporționalitate între interesele creditorului și cele ale debitorului.

La acest capitol, Colegiul civil notează că nu este suficientă simpla expunere a circumstanţelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de netemeinicie pe care se întemeiază, precum şi dezvoltarea lor. Motivarea recursului presupune nu doar exprimarea nemulțumirii faţă de actul de dispoziţie pronunţat de prima instanță, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părţii, instanţa a pronunţat o încheiere neîntemeiată. Condiţia legală a expunerii motivelor de recurs implică determinarea greşelilor anume imputate primei instanţe, o justă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum şi indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentei în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția primei instanțe, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune casarea actului de dispoziție.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Î.C.S. „Cedacri International" S.R.L..

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul declarat de Î.C.S. „Cedacri International" S.R.L. prin intermediul reprezentantului său, avocatul Efrim Oleg urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 iunie 2025.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Î.C.S. „Cedacri International" S.R.L. prin intermediul reprezentantului său, avocatul Efrim Oleg.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 iunie 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Î.C.S. „Cedacri International" S.R.L. către „Prime Store" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei scadente și a dobânzii de întârziere.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Arhip Valeriu

Judecătorii: Corlăteanu Diana

Ghedrovici Nicolae